

(Per a la segona setmana de quaresma)

Tots hem estat mirant a la més petita del grup i no ens ha costat gens de trobar-la. Està en un racó del cim, mig amagada per les roques, ben protegida del vent i mirant el paisatge fantàstic, immens, que es desplega als nostres peus i arriba fins l'horitzó nevat dels Pirineus. La Maritxell, 12 anys, està com il·luminada, concentrada i té l'esmorzar a mig prendre.

Ens ha costat que respongués a les nostres veus. Finalment, com qui es desvetlla d'un somni, s'ha espavilat, ha fet un gest amb la mà i ha vingut poc a poc cap al grup. No diu res. Somriu. La seva cara transparenta un no sé què, net, vibrant, bell i lluminós. Quan li preguntem què hi feia allà diu: " Estava pensant".

Ja a casa i havent sopat marxa cap a la seva habitació i obre el quadern. Aquest és el seu escrit, que mai ningú llegirà. Bé, ningú d'aquest món, car molts l'estan mirant des de l'altre.

Aquest matí m'ha trobat amb Déu en el cim de la muntanya. No sé què ha passat, però era Ell, tot Llum, penso que el veia amb uns ulls que dec tenir a dintre. Es veia i no es veia. Era Ell, segur. Tenia figura i era invisible. Mai entendre el que ha passat. Em quedarà gravat per tota la vida. No parlava, o potser sí , en el vent. Per fi he sentit que em mirava i, mentre em queien les llàgrimes, he entès tantes coses , que necessitaré mil anys per rumiar-les. No ho he de dir a ningú. Em prendriem per boja. Era Ell. Eres Tu, Jesús".

1.- Recordes alguna situació de semblant a la teva vida, en la que Déu s'ha fet proper i l'has viscut molt dintre, a al teu costat ?

2.- Quines marques ha deixat a la teva vida ?.

3.- I, ara, com et sembla que Déu s'apropa a tu?.

4.- Prega des de les millors experiències de fe de la teva vida.